

LBRIS

We know
books

MIHAI EMINESCU

Poezii ❖ Postume

PARALELA 45

Cuprins

Frumoasă-i...	pag. 5
Lida	pag. 7
Horia	pag. 8
Din lyra spartă ...	pag. 9
Phylosophia copilei	pag. 10
Când privești oglinda mării	pag. 12
Unda spumă	pag. 14
Prin nopți tăcute	pag. 15
Ondina (Fantazie)	pag. 16
Locul aripelor	pag. 24
La moartea lui Neamțu	pag. 26
Îngere palid...	pag. 28
Iubită dulce, o, mă lasă...	pag. 29
Aveam o muză	pag. 32
Doi aștri	pag. 35
Demonism	pag. 36
Miradoniz	pag. 41
Ecò	pag. 45
Memento mori	pag. 53
Povestea magului călător în stele	pag. 98
Dacă treci râul Selenei...	pag. 128

Adâncă mare...	pag. 130
Cum oceânu-ntărâtat turbatu-i!	pag. 131
Ghazel	pag. 132
Privesc orașul – furnicar	pag. 134
Murmură glasul mării	pag. 136
Mitologice	pag. 137
Gândind la tine	pag. 140
Cărțile	pag. 141
Pe gânduri ziua...	pag. 143
Tu cei o curtenire...	pag. 144
În fereastra despre mare	pag. 145
Coborârea apelor	pag. 146
E împărțită omenirea...	pag. 147
Ai noștri tineri...	pag. 149
Azi e zi întâi de mai	pag. 150
Ce șoptești atât de tainic...	pag. 151
Pierdut în suferința...	pag. 152
O, dulce înger blând...	pag. 153
Iar fața ta e străvezie	pag. 155
Zadarnic șterge vremea...	pag. 156
Cu penetul ca sideful	pag. 157
Icoană și privaz	pag. 158
Cu gândiri și cu imagini	pag. 165
Vis	pag. 167
Eu nu cred nici în Iehova	pag. 169

Sătul de lucru...	pag. 170
Oricare cap îngust.....	pag. 171
Oricâte stele... ..	pag. 172
Atât de dulce... ..	pag. 173
Fiind băiet păduri cutreieram	pag. 174
Colinde, colinde	pag. 176
Învierea	pag. 177
Rugăciune	pag. 179
Viața	pag. 180
Noi amândoi avem același dascăl	pag. 183
O,-nțelepciune, ai aripi de ceară!.....	pag. 185
Stelele-n cer.....	pag. 188
Ca o făclie.....	pag. 190
O, stingă-se a vieții... ..	pag. 194
Ce suflet trist... ..	pag. 197
Dintre sute de catarge.....	pag. 198
Cu pânzele-atârinate	pag. 199
Gemenii	pag. 201
Gelozie.....	pag. 211
Apari să dai lumină	pag. 214
Nu mă-nțelegi	pag. 217
Dacă iubești fără să speri.....	pag. 219
Un farmec trist și ne'nțeles.....	pag. 221
Mușat și ursitorile	pag. 223

Frumoasă-i...

În lacul cel verde și lin
Resfrânge-se cerul senin,
Cu norii cei albi de argint,
Cu soarele nori sfâșiind.
Dumbrava cea verde pe mal
S-oglinde în umedul val,
O stâncă stârpită de ger
Înalț-a ei frunte spre cer.
Pe stânca sfărmată mă sui,
Gândirilor aripi le pui;
De-acolo cu ochiul uimit
Eu caut colò-n răsărit
Și caut cu sufletul dus
La cerul pierdut în apus.
Cobor apoi stânca în jos,
Mă culc între flori cu miros,
Ascult la a valului cânt,
La gemătul dulce din vânt.
Natura de jur, împrejur,
Pe sus e o boltă de-azur,
Pe jos e un verde covor,
Țesut cu mii tinere flori.
Văd apa ce tremură lin
Cum vântul o-ncruntă-n suspin,
Simt zêfiri cu-aripi de fiori
Muiate în miros de flori,
Văd lebede, barcă de vânt,

Prin unde din aripe dând,
Văd fluturi albaștri, ușori,
Roind și bând miere din flori.

De ce nu am aripi să zbor!
M-aș face un flutur ușor,
Un flutur ușor și gentil
Cu suflet voios de copil,
M-aș pune pe-o floare de crin,
Să-i beau sufletelul din sân,
Căci am eu pe-o floare necaz:
Frumoasă-i ca ziua de azi!

Lida

Marca-i tristă-n vântul serei.
Pe ruini ce se deșir
Lida vede-icoana mării
Și pe fața-i plâng gândiri.

Blonda Lid-amor gândește.
Marea vede chipu-i pal
Și-n adâncu-i zugrăvește
Prin ruini un ideal.

Un pescar pe țărături trece
Și din placa de argint
Vede zâna tristă, rece
Prin risipe rătăcind.

Peste-un an în nopți de vară
Vezi pe luciul vagabond
Cum pescaru-n luntre zboară
Cu-al ruinei geniu blond.

Horia

Să priveasc-Ardealul lunei i-e rușine
Că-a robit copiii-i pe sub mâini streine.

Ci-ntr-un nor de abur, într-un vâl de ceață,
Își ascunde tristă galbena ei față.

Horia pe-un munte falnic stă călare:
O coroană sură munților se pare,

Iar Carpații țepeni îngropați în nori
Își vuiau prin tunet gândurile lor.

— Eu am — zise-un tunet — suflet mare, greu,
Dar mai mare suflet bate-n pieptul său;

Fruntea-mi este albă ca de ani o mie,
Dară a lui nume mai mult o să ție.

— Nalți suntem noi munții — zise-un vechi Carpat —,
Dar el e mai mare, că ni-i împărat.

Atunci luna iese, norilor regină,
Fruntea lui cea pală roșu o-nsenină,

Galbenele-i raze încing fruntea-i rece,
Că părea din munte diadem de rege.

Și un stol de vulturi muntele-nconjoară,
Cugetând că-i Joe, dumnezeul lor,

Când în miezul nopții, cununat cu nymb,
Fulgere aruncă sus de pe Olymp.

Din lyra spartă...

Din lyra spartă a mea cântare
Zboar-amorțită, un glas de vânt,
Să se oprească tânguitoare
Pe un mormânt!

Oare femeia pe care mie
Dumnezeu sântul o-a destinat
În patu-acela de cununie
S-a-nfășurat?

O caut, gându-mi și-o-nchipuiește,
Dar n-am văzut-o de când eu sunt...
Oare amorul ce îmi zâmbește
E în mormânt?

Phylosophia copilei

Glasul plăcerii dulce iubit
Cheamă gândirea pe a mea frunte,
Ce zboară tainic ca și o luntre
În oceànu-i nemărginit.

Stelele toate angeli îi par,
Angeli cu aripi strălucitoare,
A căror inimi tremurătoare
Candele d-aur nouă mi-apar.

Falnică-i pare legea Creării,
Lumi ce de focuri în lumi înot,
Candeli aprinse lui Zebaot,
Ce ard topirei și re'nvierii.

Dar mai puternic, mai nalt, mai dulce
Îi pare legea de a iubi,
Fără ea nu e de a trăi,
Fără ea omul ca stins se duce.

De-aceea nu voi ca eu să fiu:
Pală idee-a Dumnezeirei,
Șotă copilă a nesimțirei,
Foc mort ce pare a arde viu.

Ci voi să-mi caut pe-ntinsa lume
O frunte albă să o desmierd
Și-n ea gândirea mea să o pierd,
Cum pierde-un èco pribeagul nume.

Să-ncunun capul unui iubit
Cu vise d-aur în rai țesute,
Până ce ginii necunoscute
Mi-ar rumpe lanțul d-a fi trăit.

Când privești oglinda mării

Când privești oglinda mării,
Vezi în ea
Țărături verzi și cerul serii,
Nor și stea.
Unda-n plesnetul ei geme
Și Eol
Sună-n papura ce freme
Barcarol.

Un minut dacă te-ai pierde,
Tu, măcar,
Sub noianul mării verde
Și amar,
Colo-n umeda-i pustie,
Ca-n sicriu,
Te-ai simți pe vecinicie
Mort de viu.

Vezi pe buza mea pălită
Un surâs,
Vezi pe fruntea-mi liniștită
Dulce vis,
Și al lunei vânt de vară
Călduros
Cântă-n lira mea amară
Languros.

De-ai pătrunde c-o privire
Al meu sân,

Să vezi marea-i de mâhnire
 Și venin,
Ai cunoaște-atuncea bine
 Traiul meu:
Suflet mort, zâmbiri senine –
 Iată eu.